

ESTAR LLIURES I DISPOSADES A VOLAR

REFLEXIÓ

La llibertat no és simplement la capacitat d'escollir o de fer el que una vol.

En la perspectiva evangèlica i teresiana, la llibertat és un procés interior: una manera de situar-se davant la vida sense quedar atrapades per allò que ens encongeix, ens lliga o ens condiciona des de fora o des de dins. Ser lliures és viure sense dobleces, amb una voluntat que no està segrestada per la necessitat d'aprovació, per la por de no arribar, ni per la pressió d'una cultura que vol veure'ns sempre disponibles, productives i exposades.

En aquest temps nostre —tan ràpid, tan saturat de pantalles, estímuls i expectatives— la llibertat esdevé més difícil. Ens sentim dividides entre el que som i el que mostrem; entre el que necessitem interiorment i el que la dinàmica social ens exigeix. Perdem l'espai interior que permet pensar a poc a poc, contemplar el que passa, escoltar les emocions, discernir el que ve de la vida i el que és soroll. L'exteriorització constant i l'acceleració debiliten la capacitat de volar: ens deixen enganxades a terra, disperses, reactives, sense un centre ferm. Des del carisma teresià, la llibertat és una manera de viure amb profunditat. Teresa parla d'una voluntat que «no sigui esclava de ningú sinó de Jesús», és a dir, una voluntat centrada, unificada en l'essencial, no disponible per a tot, sinó disponible per a allò que dona vida. La llibertat és disposició interior: estar lleugeres, sense equipatges que no necessitem; obertes a moure'ns quan l'Esperit impulsa; capaces de deixar la «capa» que ens protegeix però limita —com el cec de l'Evangeli— i posar-nos en camí.

La llibertat s'assembla al vol: **requereix confiança, despreniment, mirada alta i lleugeresa d'ànima.** No es tracta de fer grans coses, sinó de viure amb la noblesa d'esperit que Teresa descriu: sense rivalitats, sense frenar les qui volen més ràpid, sense por que el bé de l'altra eclipsi el propi. Ser lliures és alegrar-se del creixement aliè perquè no competeix amb el propi; és viure sense necessitat d'exhibir-se, amb senzillesa autèntica i amb l'audàcia de qui sap que el seu centre no depèn de la mirada externa.

La llibertat, així entesa, no és un luxe espiritual: **és una condició per estimar millor.** Quan som lliures, servim amb alegria, discernim amb claredat i caminem amb una esperança més profunda. Volem perquè confiïm, i confiïm perquè sabem en mans de qui som.

TEXT DE LA PARAULA. Lc 21,1-4 (Mc 12,41-44)

«Aneu amb compte de no practicar la vostra justícia davant els homes per ser vistos per ells: altrament, no rebreu cap recompensa del Pare que és al cel (...) Mireu els ocells del cel: no sembren ni cullen, ni recullen en graners, i tanmateix, el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu vosaltres més que ells?...» (Mt 6,1-34).

Davant la cultura de l'exhibició, la cura i la contemplació de la bellesa de la Creació ens fan intuir què vol dir ser lliures.

**TEXT CARISMÀTIC
(DP CAPÍTOL II)**

Teresa de Jesús ens anima a cultivar la noblesa d'esperit en la manera de relacionar-nos amb els altres: «Per això voldria jo que recordéssim els molts anys que tenim de professió i les persones que tenen oració, i no per fatigarlos que en poc temps van més endavant, fent-los tornar enrere per anar al nostre pas, i als que volen com àguiles amb les mercès que Déu els fa, voler-los fer caminar com a pollets trabats...» (Vida 39,12)

Enric d'Ossó ens anima a contemplar Teresa de Jesús com aquella que va fer un camí de llibertat autèntica. Per això, la seva manera de presentar-se davant dels altres, lluny de qualsevol mostra d'exhibició, manifestava un estil de vida ple d'Evangeli: «Tenia per tothom gran respecte i la deguda reverència; però si tractava amb grans senyors o senyores, parlava i estava amb un senyoriu natural, com si fos una d'elles, i deia tot el que calia, i reprimia les faltes, i si entenia que convenia trencar amb qualsevol persona d'aquestes, ho feia amb gran ànim i amb poca pena, com es va veure algunes vegades. Sent tan amiga de la pobresa, era liberal i animosa per gastar on calia, encara que no ho tingués, i molt complida en tot. El seu parlar era molt graciós i la seva conversa molt suau, greu, alegre, planera, assenyada, i en qualsevol cosa que es tractés en sortia molt bé, i entretenia meravellosament totes les persones que l'escoltaven...» (Revista Teresiana, Núm. 1, oct. 1872, *Retrat de Santa Teresa de Jesús*).

PREGUNTES PER PREGAR

¿En quin sentit t'està afectant la pèrdua de protecció de la intimitat i la crisi de la interiorització? ¿I a la nostra família teresiana?

¿Notes algun símptoma de preocupació en la teva capacitat de solidaritat i treball pels més vulnerables?

Què et reforça i com estàs cultivant la noblesa d'esperit per fer front a les rivalitats?

PER A LA LLIBERTAT – JM. Serrat

Per a la llibertat, sang, lluito, perviu.
Per a la llibertat, els meus ulls i les meves mans, com un
arbre carnal, generós i captiu, dono als cirurgians.

Per a la llibertat sento més cors que sorres al meu pit:
donen escumes les meves venes, i entro als hospitals, i
entro als cotons com als assutzens.

Perquè on unes conques buides es despertin, ella
posarà dues pedres de futura mirada i farà que nous
braços i noves cames creixin a la carn talada.

Retonyaran alades de saba sense tardor relíquies del
meu cos que perdo a cada ferida.
Perquè sóc com l'arbre talat, que rebroto:
i encara tinc la vida.

